

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **L. Neumüller Gesellschaft m.b.H. & Co. KG.**, se sídlem 3525 Sallingberg 88 Rakousko, zast. Mgr. Janem Cimbůrkem, advokátem se sídlem Bořetín 73, Kamenice nad Lipou, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2014, č. j. 81/510/14 - 2 O 1/14 2884/ENV/14,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal žalobou zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí (dále jen „žalovaný“ nebo „ministerstvo“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu České Budějovice (dále jen „ČIŽP“ nebo „inspekce“) ze dne 2. 12. 2013, č. j. ČIŽP/42/OOL/SR01/1314941.004/13/CJV, a toto rozhodnutí potvrdil.

Tímto rozhodnutím uložila ČIŽP žalobci dle § 4 písm. c) zákona č. 282/1991 Sb. o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci“) pokutu ve výši 150 000 Kč za ohrožení a poškození životního prostředí v lesích. Žalobce měl vlastním zaviněním vytvořit podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů - hmyzích škůdců (kůrovců) na otevřených, osluněných porostních stěnách, buřeně na vzniklé holině, dřevokazných hub na poškozených stromech a abiotických činitelů – vodní eroze, bořivých větrů, sněhu na otevřených porostních stěnách lesních porostů. Tento následek měl způsobit svým jednáním, neboť provedl na základě zadání vlastníka lesa K. L. N. v měsíci září až listopadu 2012 těžbu dříví a lesní dopravu na lesním pozemku parc. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak, v lesním porostu 31 Eb – porostních skupinách 4, 9, 11, 13. Přibližováním dřevní hmoty vyvážecí soupravou

nepřiměřeně poškodil půdní kryt vytlačáním hlubokých kolejí v hloubce od 0,25 m do 1,20 m na ploše cca 0,37 ha, dále poškodil drobnou vodoteč, rozježděním jejího koryta v délce cca 200 m a poškodil 5 stromů smrku odřením. Provedenou těžbou dřeva vznikla rozsáhlá souvislá holina o výměře 1,30 ha a dále plocha holiny a plochy s dosud nezajištěnými kulturami o souvislé výměře 1,45 ha.

Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a své námitky rozdělil na námitky, které se týkají zjištění skutkového stavu, a námitky, které se týkají právního posouzení věci.

A) Námitky týkající se zjištění skutkového stavu vyjádřil v následujících žalobních bodech:

V prvním žalobním bodu uvádí žalobce, že odboru životního prostředí MěÚ Jindřichův Hradec ohlásil těžbu v objemu 1000 m³ a připojil i souhlas odborného lesního hospodáře (dále také jen „OLH“), kterým byly Lesy České republiky, s. p. Dané množství bylo podle žalobce dodrženo, což doložil doklady o měření vytěžené dřevní hmoty. V této souvislosti žalobce namítá, že ČIŽP nezkoumala, zda toto množství dřevní hmoty bylo technicky možné vytěžit z předmětné lokality jiným způsobem, než bylo vytěženo.

Žalobce poukazuje na to, že podle žalovaného tato skutečnost nemůže být důvodem pro realizaci těžby v rozporu se zákonem č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění (dále jen „lesní zákon“); současně však uvádí, že souhlas OLH má veřejnoprávní povahu, neboť OLH je v pozici nadřazené vlastníku lesa. Dle žalobce se ČIŽP měl zabývat i tím, zda povolený objem těžby bylo možné z údajně vyznačené oblasti vůbec vytěžit.

Ve druhém žalobním bodu uvádí žalobce, že s OLH nebylo dohodnuto vytvoření 7 sečí, jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí, ale pouze, že OLH vyznačí hranice těžby osobně v terénu. Žalobce tvrdí, že hranice holiny OLH vyznačil v terénu sprejem a tyto hranice žalobce dodržel. Dle žalobce k jeho tíži nemůže jít skutečnost, že OLH vyznačil hranice v rozporu s nákresem, případně v rozporu s povinnostmi uloženými zákonem. ČIŽP vůbec neřešila, jaké pokyny ve formě označení hranic holiny sprejem vlastně OLH vydal, ač žalobce navrhoval k této skutečnosti výslech svědka R.a V.. Žalobce poukazuje také na to, že bez vyznačení hranic ze strany OLH v terénu nebylo možné těžbu provést, protože v orientačním nákrese přiloženém k souhlasu OLH nejsou žádné údaje, podle kterých by bylo možné náskres promítnout do terénu.

Ve třetím žalobním bodu namítá, že nebyl prokázán rozsah škodlivé činnosti, jak byla popsána v prvostupňovém rozhodnutí. ČIŽP nezajistila před započítáním kontroly žádné důkazy, které by prokázaly předchozí předtěžební stav, a proto nelze porovnat původní a následný stav:

- přibližovací cesty byly silně rozježděny již předtím a byly v neuspokojivém stavu již před započítáním těžby; žalobce nesouhlasí, že tento stav prokazuje zápis ze dne 29. 11. 2012 či letecké snímkování, kde poškození není rozeznatelné, proto navrhoval výslech svědka R.a V.,
- kontrola ČIŽP proběhla více než půl roku po ukončení těžby,

- těžba harvestorovým způsobem nevyhnutelně narušuje terén, neboť je používán těžký stroj, tudíž narušení terénu je zcela standardní. Čekat na vhodnější období mrazu či sucha není pro žalobce ekonomicky možné ani reálné; ekonomický aspekt by měl být zohledněn při rozhodování o uložení pokuty,
- z prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, jak byly plochy poškozeného území zjištěny, zda byla pořízena fotodokumentace, kdy bylo zahájeno správní řízení a kdy se ČIŽP o předmětném deliktu dozvěděla, když ČIŽP uvádí, že již dne 14. 3. 2013 prováděla při místním šetření fotodokumentaci a žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že věc byla ČIŽP postoupena až 21. 5. 2013.

Ve čtvrtém žalobním bodu namítá žalobce, že nebyly zjištěny důkazy prokazující, že veškeré poškození terénu způsobila těžba a přibližování dřevní hmoty na předmětném pozemku. V dané lokalitě jsou i jiné lesní pozemky, na které může být přejížděno přes předmětný pozemek.

V pátém žalobním bodu namítá, že ČIŽP rovněž nedoložila

- zadržování vody ve vyježděných kolejkách i během suchého období a z toho plynoucí významnou změnu vodního režimu v území,
- významnou vodní erozi v předmětném území, v napadeném rozhodnutí není uvedeno jak k erozi dochází,
- nedošlo k rozšíření biotických (kůrovců, buřeně na vzniklé holině, dřevokazných hub) a abiotických škodlivých činitelů (bořivé větry, sníh na otevřených porostních stěnách).

Žalobce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 15/2007 a namítá, že z protokolu ČIŽP plyne jen popis poškození lesa, avšak z něj vyplývá, že z takového poškození lesa plyne následek deliktu, tj. ohrožení životního prostředí v lese. Žalovaný se vůbec nevyjádřil k polomu 16 stromů, kdy polom vznikl, zda jedinou příčinou byla těžební činnost žalobce a vítr. V této souvislosti žalobce navrhoval vypracování znaleckého posudku, avšak jeho návrh nebyl akceptován.

B) Námitky týkající se právního posouzení věci vyjádřil v následujících žalobních bodech:

V prvním žalobním bodu žalobce upozorňuje, že ve věci byla vedena dvě překrývající se správní řízení, a to jednak s vlastníkem lesního pozemku panem K. N. a jednak s žalobcem. Fyzické osobě (vlastníku pozemku) byla mimo jiné uložena pokuta 100.000,- Kč. V rámci jednání s fyzickou osobou byly řešeny i otázky týkající se právnické osoby, tj. žalobce, jehož je fyzická osoba jednatelem.

Žalobce namítá, že při jednáních nebyl přítomen tlumočník, ačkoli pan N. umí špatně česky a má za to, že ČIŽP měla z úřední povinnosti ve smyslu § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) obstarat žalobci tlumočníka. Žalobce rovněž upozorňuje, že pan V. přítomný při jednání neměl zmocnění za žalobce jednat, jde pouze o obchodního partnera žalobce.

Žalobce rovněž tvrdí, že na ústním jednání dne 1. 10. 2013 bylo přislíbeno, že pokud fyzická osoba provede nápravu závadného stavu a uhradí pokutu, nebude dále udělena pokuta právnické osobě. Uvedené dle žalobce svědčí o provázanosti obou řízení.

Ve druhém žalobním bodu poukazuje žalobce na ust. § 4 c) zákona o inspekci, dle něhož ČIŽP uloží pokutu osobám, které svým vlastním zaviněním vytvoří podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů.

Žalobce tvrdí, že v daném případě však tyto předpoklady nebyly splněny, protože žalobce pouze plnil pokyny OLH.

Ve třetím žalobním bodu žalobce nesouhlasí s tím, že mu byla stanovena 15denní lhůta pro seznámení se s kompletními podklady rozhodnutí, což je dle žalobce lhůta nepřiměřeně krátká.

Ve čtvrtém žalobním bodu nesouhlasí žalobce s výší pokuty a tvrdí, že pokuta byla stanovena pouze na základě osobních zjištění inspektora ČIŽP. Hlavním kritériem pro stanovení výše pokuty by však měl být odborný odhad rozsahu možného budoucího poškození životního prostředí v dané lokalitě. Žalobce je toho názoru, že takový odhad může být stanoven jen na základě vyjádření znalce.

Navíc popis a rozsah ohrožení životního prostředí je velmi vágní, neurčitý, a proto se jeví jako nedostatečný podklad pro stanovení výše pokuty i v rámci správní úvahy a volného hodnocení důkazů. Výše pokuty je podle žalobce neadekvátní skutečnému narušení životního prostředí v dané lokalitě. Rozsah poškozených částí lesního pozemku byl nevýznamný, marginální a rozsah jedné holiny překračuje hranici 1 ha, nejde tedy o významnou plochu.

Dále žalobce tvrdí, že ČIŽP nezohlednila při rozhodování nápravu závadného stavu provedenou žalobcem v říjnu 2013 i vstřícné jednání žalobce. Navíc vůbec nezjišťovala výnos žalobce z prodeje vytěžené dřevní hmoty.

Žalobce upozorňuje i na nelogický postup úřadů, které měly zastavit závadnou těžbu, pokud měly informaci o porušení zákona (ze strany OLH), což by bylo nejúčinnějším postupem pro zachování zdravého životního prostředí.

Dle žalobce ČIŽP opomněla přihlédnout ke skutečnosti, že pokuta uložená jedinému společníku žalobce panu N. ve výši 100.000,- Kč byla zaplacená, tudíž jde o poškození majetku jedné a téže osoby. Žalobce nesouhlasí, že šlo o dva skutky, které se liší způsobem jednání a osobou pachatele. V důsledku majetkového propojení obou osob jde o dvojí poškození téhož skutku.

Ve pátém žalobním bodu namítá žalobce, že v řízení nebyla zkoumána otázka zavinění žalobce vzhledem ke stíhanému deliktu. Těžbu zadával a řídil pan N., vlastník lesa, který byl

za své jednání postižen již zaplacenou pokutou. ČIŽP nezkoumala, nakolik je odpovědná vzhledem ke stíhanému deliktu právnická osoba, tedy žalobce.

Žalovaný v písemném vyjádření k obsahu žaloby navrhl zamítnutí žaloby.

K námitkám, které se týkají zjištění skutkového stavu, uvedl žalovaný následující:

- *k námitkám v prvním bodu*, že skutečnost, že nebylo reálně vytěženo 1000 m³ jiným způsobem, nemůže být důvodem pro realizaci těžby v rozporu s lesním zákonem. Ustanovení lesního zákona týkající se velikosti holé seče a přiřazování další holé seče k mladým porostům takto nelze obejít;

- *k námitkám ve druhém bodu*, tedy k otázce vyznačení území k těžbě, žalovaný uvádí, že skutečnost, že mělo dojít k vytvoření několika sečí, je evidentní z Vyjádření k vyrozumění o těžbě dřeva vypracované OLH ze dne 31. 7. 2012 i z přiloženého zákresu k tomuto vyrozumění (7 sečí, dvě seče přiléhají). Souhlas OLH ve Vyjádření ze dne 31. 7. 2012 tedy vymezoval více sečí a žalobce s ním byl seznámen, když jej dokládal jako přílohu svého vyrozumění o těžbě. Výslech svědka nemůže přinést nic nového ke zjištění, že nebylo těženo dřevo v sedmi oddělených sečích. OLH těžbu neřídil, řídil ji vlastník, v té době tedy pan N.. Společnost se nemůže hájit tím, že jednala v dobré víře, neboť sama musí znát lesní zákon, podle kterého má v lese postupovat. Pokyny OLH, které měly její dobrou víru vyvolat, navíc OLH nepotvrdil;

- *k námitkám ve třetím bodu*, kdy žalobce tvrdí, že nelze porovnat původní a následný stav, když není prokázán stav před započatím těžby, žalovaný uvádí, že OLH zná stav v lesích a ve svém dopise ze dne 26. 11. 2012 upozornil vlastníka, že těžba není prováděna podle vyrozumění o těžbě dřeva a že dochází k nepřiměřenému poškozování lesa a ostatních pozemků. Žalovanému není jasné, jak by se skutečnost, že ekonomické aspekty nemohou být důvodem pro porušování právních předpisů, mohla odrazit v úvaze o výši pokuty. Správní řízení bylo zahájeno doručením o oznámení zahájení řízení dne 18. 9. 2013; před tímto datem se ČIŽP účastnila šetření Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Lesem na základě pozvání Městského úřadu Jindřichův Hradec, který si odborné posouzení objednal;

- *k námitkám ve čtvrtém bodu*, tedy k tvrzení, že nebyly zjištěny důkazy prokazující, že veškeré poškození terénu způsobila těžba a přibližování dřevní hmoty, žalovaný uvádí, že na místě samém nebyla zjištěna přítomnost žádných jiných subjektů, které by prováděly na předmětném pozemku či v jeho bezprostředním okolí lesnické práce. Poškození terénu nezpůsobila samotná těžba, ale následné přibližování dřevní hmoty žalobcem;

- *k námitkám v pátém bodu*, kdy dle žalobce nebyly doloženy změny vodního režimu, vodní eroze a rozšíření škodlivých činitelů v okolí, žalovaný odkazuje na pořízené důkazy - protokol ČIŽP ze dne 10.6.2013 a fotodokumentaci. Čerstvá polomová hmota 8 stromů v porostu 31 Eb 11 a 8 stromů napadených lýkožroutem smrkovým ve stádiu matečná chodba, vše zjištěné v ponechané kulise mezi dvěma holými sečemi, dokládají, že v době po provedené těžbě muselo dojít k ohrožování zbylých porostů větrem a lýkožroutem smrkovým. Následek správního deliktu, tedy ohrožení životního prostředí vytvořením podmínek pro působení

biotických a abiotických činitelů, byl prokázán. Negativní vliv na životní prostředí byl popsán v prvoinstančním rozhodnutí.

Nedůvodnost požadavku na zpracování znaleckého posudku odvolací orgán objasnil ve svém rozhodnutí, kde uvedl, že oprávněná úřední osoba disponovala odbornými znalostmi.

Žalovaný trvá na tom, že stav v lese i následky způsobené činností žalobce jsou v prvoinstančním rozhodnutí dostatečně popsány a kvalifikovány jako ohrožení a poškození životního prostředí v lesích.

K námitkám, které se týkají právního posouzení, uvedl žalovaný následující:

- *k námitkám v prvním bodu*, kdy žalobce upozorňuje, že byla vedena dvě překrývající se správní řízení, žalovaný uvedl, že vedení obou správních řízení vyvolala skutečnost, že v průběhu řízení s vlastníkem pozemku panem K. N. bylo zjištěno, že činnost v lese prováděla právnická osoba tj. žalobce, přičemž vlastník pozemku práce řídil. Opatření uložené fyzické osobě bylo splněno, k této skutečnosti bylo následně přihlédnuto ve prospěch žalobce, nemohl být proto krácen na svých právech. Pokud jde o námitku týkající se tlumočnicka, žalovaný uvádí, že žalobce je právnickou osobou a může zajistit jednání jinou osobou než jednatelem, který neovládá jednacím jazyk. K osobě pana V. žalovaný uvedl, že nikdy netvrdil, že jmenovaný má zmocnění, pouze uvedl, že se s ním pan N. dostavoval na ústní jednání, z čehož plyne jeho vůle jednat za přítomnosti pana V. Žalobce uvádí, že Ing. V. přislíbil, že žalobci nebude udělena pokuta, pokud bude provedena náprava závadného stavu, uvedené však nemá oporu ve správním spise a Ing. V. uvedené tvrzení popřel ve svém stanovisku ze dne 13. 1. 2014. Žalovaný pouze uvedl, že takový příslib by nemohl být zákonným důvodem pro zastavení správního řízení prvoinstančním orgánem. Ze spisu pouze vyplývá, že ČIŽP přihlédne ke splnění opatření k nápravě, což se stalo a to ve prospěch účastníka;

- *k námitkám ve druhém bodu*, kdy žalobce tvrdí, že nevytvořil podmínky pro působení biotických a abiotických činitelů vlastním zaviněním, pouze plnil pokyny OLH, uvedl žalovaný, že má za to, že žalobce vlastním zaviněním vytvořil podmínky pro působení biotických a abiotických činitelů, když věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem (byl seznámen s vyrozuměním o těžbě a věděl tedy, jak má těžba proběhnout), a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Žalobce jako profesionál provádějící práce v lese musí být dostatečně obeznámen s platnou právní úpravou týkající se jeho činnosti, tedy i s lesním zákonem;

- *k námitkám ve třetím bodu*, které se týkají 15denní lhůty, žalovaný uvedl, že ji považuje za standardní, běžnou v jiných správních řízeních. Žalobce měl možnost se proti stanovení této lhůty odvolat, o čemž byl poučen. Navíc neuvedl, jak stanovením lhůty 15 dní mohl být zkrácen na svých právech;

- *k námitkám ve čtvrtém bodu*, v nichž žalobce poukazuje na nepřiměřenost výše pokuty, žalovaný uvádí, že považuje svá tvrzení ohledně následků na životní prostředí, která jsou právně relevantní pro vznik odpovědnosti žalobce, za pravdivá a zjištěná v rozsahu zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností. Znalecký posudek se využívá jen v případech, kdy je nezbytná specifická odbornost v některé oblasti, nestačí-li odbornost jednotlivých zaměstnanců ČIŽP, přičemž všichni inspektoři působící v oddělení ochrany lesa jsou lesní inženýři s dlouhodobou praxí.

K otázce výnosů z prodeje, žalovaný konstatuje, že podle předložených dokladů bylo dřevo prodáno za 91.026 eur. Přesný zisk není žalovanému znám, nicméně vzhledem k ceně prodaného dřeva nemůže mít pokuta likvidační charakter.

K poukazu žalobce, že úřady nezastavily těžbu, ač měly informace od OLH, žalovaný uvádí, že OLH není správním úřadem, nemá pravomoc zastavit těžbu a jeho funkce sama o sobě nemá veřejnoprávní povahu. Pouze některá oprávnění mají ve vztahu k vlastníkovu lesa veřejnoprávní povahu, např. oprávnění udělit souhlas k těžbě podle § 33 odst. 3 lesního zákona.

K námitce nepřiměřenosti pokuty ve vztahu ke skutečnému narušení životního prostředí žalovaný nesouhlasí s názorem žalobce, který bagatelizuje vzniklé následky spočívající mimo jiné v překročení stanovené velikosti holiny o 30 %, v poškození půdního krytu na ploše 0,37 ha a v poškození vodoteče rozježděním v délce 200 m.

K námitce žalobce, že jediný společník žalobce již byl pokutován, a že tak došlo k postižení jedné osoby, žalovaný uvádí, že v posuzovaném případě došlo k rozdělení odpovědnosti mezi subjekty zúčastněné na protiprávním jednání. Byla zjištěna odpovědnost fyzické osoby, pana N. jako osoby, která činnost zadala a řídila, a dále odpovědnost právnické osoby, společnosti L. Neumüller Gesellschaft m.b.H. & Co. KG. jakožto subjektu, který činnost jako profesionál realizoval.

- *k námitkám v pátém bodu*, kdy dle žalobce nebyla zkoumána otázka jeho zavinění, uvedl žalovaný, že v řešeném případě se na činnostech v lese podílely oba zmíněné subjekty - žalobce i vlastník lesa pan K. N.. Oba svým jednáním naplnily skutkovou podstatu stejného správního deliktu. Žalobce práce prováděl jako specializovaná společnost disponující pracovníky i potřebnou technikou. Nemůže se tedy úspěšně hájit tím, že by neznal své povinnosti, neboť je znát má. Žalovaný odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 6 Ca 259/2004-92 ze dne 31.10.2006, kde soud uvedl: „Pod pojem „vlastní zavinění“ uvedený v § 4 písm. c) zákona o inspekci nelze dle názoru soudu zahrnout pouze úmyslné jednání, spadá do něj i jednání z nedbalosti ...“ Žalovaný dále odkázal na napadené rozhodnutí, kde se otázkou zavinění rovněž zabýval.

S ohledem na skutečnost, že žalobce v žalobě navrhl k důkazu provést výslech svědků V. K., R. V. a M. W. a vypracování znaleckého posudku bez uvedení skutečností, které by měly být jednotlivými důkazy prokázány, vyzval soud žalobce k jejich písemnému sdělení.

Zástupce žalobce soudu sdělil, že V. K. má být slyšen k tvrzení, že na místě těžby vydával pokyny v rozporu s jím vytvořeným nákresem, který je přílohou souhlasu těžby, výslechem svědka M. W. má být potvrzeno, že nebylo těženo vně vyznačené hranice, výslechem svědka R. V. má být potvrzen původní i následný stav předmětného lesního pozemku a skutečnost, že neměl žádné zmocnění za žalobce ve správním řízení jednat.

U jednání, které se u soudu konalo dne 5. října 2016, žalobce setrval na všech žalobních bodech a žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Soud zamítl provedení výslechu svědků, neboť je shledal nadbytečnými, protože skutkový stav věci byl v rámci správního řízení dostatečně zjištěn.

V. K. se k otázce pokynů ve formě značení sprejem na místě těžby dne 6. 9. 2012 vyjádřil již v protokole o kontrolním zjištění ze dne 10. 6. 2013 (první odstavec na třetí straně protokolu). Z obsahu správního spisu lze rovněž seznat, v jakém rozsahu a v jaké lokalitě byla provedena těžba (viz odborné posouzení ÚHÚL ze dne 3. 6. 2013, č.j. 88/2013), z obsahu správního spisu vyplývá i skutečnost, že před zahájením těžby byly pozemky v jiném stavu a byly méně poškozené než bylo zjištěno po provedení těžby (viz posouzení zjištění skutkového stavu soudem na str. 12 až 14 rozsudku). Skutečnost, že R. V. neměl žádné zmocnění za žalobce ve správním řízení jednat, není sporná a pro rozhodnutí ve věci je irrelevantní.

Zpracování znaleckého posudku, které žalobce navrhoval vypracovat za účelem posouzení následků těžební činnosti a možného poškození životního prostředí v předmětném území, shledal soud rovněž nadbytečným s ohledem na skutečnost, že v daném případě nebylo podle soudu třeba přizvat znalce, neboť k posouzení otázek navrhovaných žalobcem ČIŽP disponuje kvalifikovanými pracovníky, kteří jsou sami schopni zjistit a odůvodnit vliv jednání žalobce na životní prostředí, o čemž svědčí i obsah napadených rozhodnutí. Pouhá skutečnost, že žalobce nesouhlasí se závěrem šetření pracovníků ČIŽP, nezakládá důvod, aby k případu byl povolán znalec. Nadto znalec by při získávání poznatků nemohl vycházet ze situace, která byla v době vydání napadeného rozhodnutí pro uběhnutí časového odstupu.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Podle § 4 písm. c) zákona o inspekci uloží inspekce pokutu až do výše 5 000 000 Kč právnickým nebo fyzickým osobám, které svým jednáním nebo opomenutím ohrozí nebo poškodí životní prostředí v lesích tím, že vlastním zaviněním vytvoří podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů.

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

Přípisem ze dne 31. 7. 2012 byla oznámena panem L. K. N. i společností L. Neumüller Gesellschaft m.b.H. & Co. KG. Městskému úřadu Jindřichův Hradec, odboru životního prostředí, ve smyslu ust. § 33 odst. 3 lesního zákona těžba dřeva s předpokládaným objemem těžby 1030 m³.

Přílohou tohoto oznámení bylo „Vyjádření Lesů České republiky, s.p., Lesní správy Český Rudolec (dále jen „LČR“) k vyrozumění o těžbě dřeva“, č.j. LČR 192/000599/2012, ze dne 31. 7. 2012, z něhož vyplývá, že OLH souhlasil s provedením mýtní úmyslné těžby celkem cca 1000 m³ a to: v porostu 31 Eb 9 se vznikem holin do 0,70 ha (0,50 + 0,20 ha), v porostu 31 Eb 11 se vznikem holin do 0,90 ha (0,10 + 0,40 + 0,40 ha), v porostu 31 Eb 13 se vznikem holin do 0,80 ha (0,25 + 0,25 + 0,30 ha). V porostu 31 Eb 4 byl udělen souhlas s probírkou na ploše 0,80 ha. Přílohou vyjádření OLH byl zákres, kde je vyznačeno 7 oddělených sečí a vyšrafována plocha, kde má proběhnout probírka.

Dopisem ze dne 26. 11. 2012 byl OLH upozorněn pan L. K. N., že těžba není prováděna v souladu s jeho vyrozuměním o těžbě dřeva a v souladu s vyjádřením OLH.

Dne 29. 11. 2012 bylo provedeno místní šetření provedené Městským úřadem Jindřichův Hradec jako orgánem státní správy lesů, z něhož byla pořízena fotodokumentace.

Dne 14. 3. 2013 provedl, na základě objednávky Městského úřadu Jindřichův Hradec, na pozemcích p. č. 2548/2 a 2548/3 v k. ú. Kunžak šetření Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka České Budějovice (dále jen „ÚHÚL“), za účasti ČIŽP, LČR a Městského úřadu Jindřichův Hradec. Na základě zjištěných skutečností vypracoval ÚHÚL odborné posouzení ze dne 3. 6. 2013, č. j. 88/2013, ve kterém konstatuje, že realizovanou těžbou na parcele č. 2548/2 došlo k vytvoření 2 souvislých ploch o velikosti 0,42 ha a 1,30 ha, východní část je přiřazena k dosud nezajištěné kultuře o výměře 0,15 ha v porostní skupině 31 Fa 11 na sousední parcele č. 2548/3. Východní částí protéká potok a v jeho těsném okolí byl nepřiměřeně poškozen půdní kryt na ploše 0,37 ha.

Dne 10. 6. 2013 provedla ČIŽP kontrolu na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak., z níž byl sepsán protokol o kontrolním zjištění, č. j. ČIŽP/42/OOL/1301805.003/13/CJV (dále jen „protokol“). Při kontrole bylo zjištěno, že na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak byla ve střední a východní části provedena v měsíci září až listopadu roku 2012 mýtní i předmýtní úmyslná těžba dřeva v lesním porostu 31 Eb - porostních skupinách 4, 9, 11 a 13 v rozsahu minimálně 1000 m³, kterou vznikly dvě souvislé holiny o výměře 0,42 ha a 1,30 ha. Těžbou dřeva došlo k přiřazení holiny k dosud ne zcela obnoveným holinám a nezajištěným kulturám na sousedním lesním pozemku p. č. 2548/3 v k. ú. Kunžak o velikosti cca 0,15 ha. Při těžbě dřeva a přibližování dřevní hmoty došlo k poškození 5 stromů smrku odřením, o ploše odření větší než 25 cm², které následně nebylo ošetřeno sanačním přípravkem. Vlivem lesní dopravy došlo v porostních skupinách 31 Eb 4, 9, 11 k poškození půdního krytu vyjetím kolejí v hloubce od 0,25 m až do 1,20 m se stagnující srážkovou vodou v celkové délce cca 200 m ve dvou lokalitách. Celkové plošné poškození půdního krytu činilo cca 0,37 ha. Koleje jsou ve svažitém terénu podél drobné vodoteče, kterou bylo rovněž přibližováno a došlo k rozježdění koryta drobné vodoteče v délce cca 200 m. Vlivem vyjetých kolejí došlo ke změně trasy vodoteče, kdy voda místo původně zarostlým korytem volně odtéká kolejemi a tím dochází i k významné vodní erozi v dané lokalitě. V době kontroly byla lokalita značně podmáčená, v kolejích stagnovala srážková voda, ve svažitějších částech docházelo k proudění vody ve vyjetých kolejích se znaky vodní eroze. Těžba dřeva byla prováděna harvesterovou technologií. Bylo rovněž zjištěno, že v porostní skupině 31 Eb 11 – ponechaná kulisa mezi dvěma holými sečemi a v jejím okolí a v porostní skupině 31 Eb 4 v její východní části podél střední linky se nachází čerstvá polomová hmota 8 stromů - 31 Eb 11 a 8 stromů - 31 Eb 4 napadená lýkožroutem smrkovým – *Ips typographus* L. ve stadiu matečná chodba. Z vyjádření zástupce OLH revírníka, pana V. K. vyplynulo, že k těžbě byl dán souhlas OLH, těžba měla být realizována dle zákresu holých sečí, který je přílohou souhlasu OLH tak, aby nedošlo ke vzniku souvislé holiny nad 1 ha a nedošlo k přiřazení holé seče k nezajištěnému porostu se vznikem takovéto plochy nad 1 ha. V porostní skupině 31 Eb 4 měl být proveden pouze výchovný zásah probírka na ploše 0,80 ha bez vzniku holiny. Zástupce OLH vyznačil dne 6. 9. 2012 v terénu mýtní těžbu dřeva, a to 4 oddělené holé seče, vyznačení 3 menších na severozápadní straně neprovedl, dne 9. 11. 2012 zjistil, že těžba nebyla provedena podle vyznačení, došlo k propojení jednotlivých navržených sečí a ke vzniku souvislé holiny. Dne 26. 11. 2012 proto zástupce OLH zaslal písemně panu L. K. N. upozornění, že těžba nebyla provedena v souladu s vyjádřením OLH.

Dne 5. 8. 2013 se konalo ústní jednání, které bylo nařízeno ve správním řízení sp. zn. 1308809 vedeném s panem L. K. N., vlastníkem pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak v

době provedené těžby a zadavatelem prací, ve věci uložení pokuty podle § 4 písm. c) zákona o inspekci a ve věci uložení nápravného opatření dle § 3 odst. 2 zákona o inspekci. Při tomto jednání bylo zjištěno, že pan L. K. N. realizoval těžbu vlastní společností. Jmenovaný mj. uvedl, že v žádném případě nedošlo k překročení vyznačené holiny úmyslně, od počátku spolupracoval s příslušnou lesní správou.

Doručením „Oznámení“ ze dne 17. 9. 2013 zahájila ČIŽP správní řízení se společností L. Neumüller Gesellschaft m.b.H. & Co. KG; v „Oznámení“ byla jmenovaná společnost informována o skutečnostech odůvodňujících zahájení správního řízení a byla vyrozuměna o podkladech shromážděných ve správním spise ke dni zahájení řízení (1. – 9.). Připojeným usnesením z téhož dne byla společnost stanovena patnáctidenní lhůta k vznesení důkazních či jiných návrhů a k vyjádření k podkladům rozhodnutí.

Dne 1. 10. 2013 se dostavil k nahlédnutí do spisu pan L. K. N. s panem R. V. a po seznámení se se spisovým materiálem v obou řízeních ČIŽP projednala způsob asanace poškozeného půdního krytu a vodoteče (realizaci opatření k nápravě uloženího panu L. K. N. jako fyzické osobě ve správním řízení sp. zn. 1308809).

Dne 2. 12. 2013 vydala ČIŽP rozhodnutí, kterým uložila společnosti L. Neumüller Gesellschaft m.b.H. & Co. KG., tj. žalobci pokutu 150 000 Kč za ohrožení a poškození životního prostředí v lesích, které způsobila svým jednáním tím, že provedla na základě zadání vlastníka lesa v září až listopadu 2012 těžbu dřeva a lesní dopravu na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak o objemu minimálně 1000 m³. Přibližováním dřevní hmoty poškodila půdní kryt, drobnou vodoteč a 5 stromů.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl obsahově shodné námitky s námitkami žalobními.

Dne 26. 3. 2014 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Vzhledem k rozsahu žaloby a množství argumentů, které se v celém textu žaloby překrývají, posuzoval soud žalobní námitky na základě principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý v žalobě uplatněný argument. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54; ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58; ze dne 19. 2. 2014, č. j. 1 Afs 88/2013-66; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).

A) Námitky týkající se zjištění skutkového stavu

V prvním a druhém žalobním bodu žalobce uvádí, že těžba byla ohlášena v objemu 1000 m³, což schválil i OLH, a toto množství bylo dodrženo. Vzhledem k uvedenému namítá, že správní orgány nikterak nezkontrolovaly, zda bylo možné takové množství z dané lokality

vytěžit jinak. Žalobce rovněž namítá, že při těžbě dodržel hranici vyznačenou OLH a případné špatné značení OLH nemůže jít k jeho tíži.

K takto formulovaným námitkám soud předně uvádí, že sama skutečnost, zda a jak bylo reálné v daném případě realizovat 1000 m³ mýtní těžby, potažmo, zda tak bylo možno učinit jedinečně způsobem zvoleným žalobcem, nemůže být důvodem pro realizaci těžby v rozporu s lesním zákonem.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že ve vyrozumění ze dne 31. 7. 2012 souhlasí OLH s těžbou v dotčených úsecích, u nichž vždy uvádí přibližnou výši těžby v m³ a maximální rozsah holiny, který takovou těžbou může vzniknout. Z uvedeného vyplývá, že OLH jednoznačně vymezil limity v souvislosti s prováděnou těžbou, na něž se vztahuje jeho souhlas, a žalobce měl povinnost tyto maximální limity holiny dodržet. Naopak z uvedeného nelze nikterak dovodit, že měl žalobce vytěžit 1000 m³ bez ohledu na určení maximálního rozsahu holiny zaznamenaného v zákresu, kde bylo vyznačeno 7 oddělených sečí a zvláště šrafovaním plocha, kde měla proběhnout probírka. Bylo by zcela irrelevantní, pokud by se v rámci správního řízení o uložení pokuty správní orgány zabývaly řešením otázky, jakým způsobem povolené množství z dané oblasti mohlo být vytěženo. Bylo povinností žalobce provádějícího těžbu, aby zvolil takový způsob těžby, který by byl nejen v souladu s limity uvedenými OLH ve vyrozumění ze dne 31. 7. 2012, ale rovněž v souladu s jednotlivými povinnostmi, které vyplývají pro žalobce při realizaci mýtní těžby z lesního zákona.

Správně žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že společnost byla s vyjádřením OLH seznámena, neboť bylo přílohou vyrozumění o těžbě dřeva, které podávala orgánu státní správy lesů. Adekvátně žalovaný poukázal i na ust. § 31 odst. 2 lesního zákona, z něhož vyplývá, že při mýtní těžbě úmyslné nesmí velikost holé seče překročit 1 ha a její šíře na exponovaných hospodářských souborech jednonásobek a na ostatních stanovištích dvojnásobek průměrné výšky těženého porostu, a dále na ust. § 31 odst. 5 lesního zákona, dle něhož při obnově lesa je zakázáno bez ohledu na vlastnickou hranici přiřazovat další holou seč k mladým porostům na celé ploše nezajištěným, pokud by celková výměra nezajištěných porostů překročila velikost a šířku stanovenou v odstavci 2. Nejmenší přípustná vzdálenost holé seče od holin a mladých porostů na celé ploše nezajištěných nesmí být menší než průměrná výška obnovovaného porostu.

Ze správního spisu vyplývá, že v daném případě těžbou vznikla souvislá holina o výměře 1,30 ha a zároveň došlo ke vzniku souvislé holiny a nezajištěných kultur o výměře 1,45 ha (viz odborné posouzení ÚHÚL č.j. 88/2013 ze dne 3. 6. 2013). Z uvedeného je tedy zřejmé, že byly překročeny jak limity stanovené ve vyjádření OLH, tak limity určené zákonem. Nadto vznikla holina i v porostu, kde měl být podle dokumentu odsouhlaseného OLH proveden pouze výchovný zásah.

Pokud jde o tvrzení žalobce, že provedl těžbu podle hranic vyznačených OLH, soud odkazuje na správní spis, který obsahuje sdělení OLH ze dne 26. 11. 2012, v němž OLH upozorňuje, že těžba není prováděna podle vyrozumění ze dne 31. 7. 2012, že došlo k propojení několika holin, ve zbytku porostů byl proveden výběr nejsilnějších stromů, dochází k nepřiměřenému poškozování lesa a ostatních pozemků. Uvedené údaje korespondují i s obsahem protokolu o kontrolním zjištění ze dne 10. 6. 2013, v němž je mj. uvedeno, že OLH vyznačil v terénu mýtní těžbu dřeva, což dokládají i zbytky značení reflexní barvou. Vyznačeny byly 4 oddělené holé seče, tři menší na severozápadní straně u hranic vyznačeny již nebyly. Dne 9. 11. 2012 zástupce OLH zjistil, že těžba nebyla provedena podle vyznačení a byla realizována takovým způsobem, že došlo k propojení jednotlivých

navržených sečí a ke vzniku rozsáhlé souvislé holiny. Následně OLH přistoupil ke sdělení ze dne 26. 11. 2012. Uvedený sled popsanych událostí shledává soud za logický, odrážející skutečnosti vyplývající ze správního spisu (zákres těžeb jako příloha souhlasu OLH, dopis OLH ze dne 26. 11. 2012, vyjádření pracovníka OLH V. K. v protokole ČÍŽP).

Soud připomíná, že žalobce se nemůže odvolávat na činnost OLH, neboť bylo jeho vlastní povinností dodržet ustanovení lesního zákona a zároveň se držet limitů stanovených OLH ve vyznění. Lze souhlasit s žalovaným, že OLH těžební činnost nikterak neřídil, nýbrž tím, kdo těžbu zadával a řídil, byl vlastník pozemku pan L. K. N., který byl současně v postavení jednatele a společníka žalobce.

Soud na tomto místě upozorňuje, že OLH v daném případě vydal souhlas s těžbou dřeva, který má veřejnoprávní povahu, avšak domnělé následování pokynů OLH v rozporu s lesním zákonem při současném jednoznačném a závazném vymezení limitů v písemném souhlasu v souvislosti s prováděnou těžbou nemůže naplnit dobrou víru žalobce. Je totiž zřejmé, že žalobce ze zákresu, kde bylo vyznačeno 7 oddělených sečí a zvláště šrafovaním plocha, kde má proběhnout těžba, si musel být vědom jednoznačně, jaké limity a na jaké ploše musí jím být dodrženy.

Soud proto k prvnímu a druhému žalobnímu bodu shrnuje, že žalobce při těžbě dřeva v dotčené lokalitě porušil limity vzniklých holin uvedené jak ve vyjádření OLH k vyznění o těžbě dřeva ze dne 31. 7. 2012, tak v lesním zákoně. První i druhý žalobní bod proto soud shledal nedůvodným.

Ve třetím, čtvrtém a pátém žalobním bodu žalobce popírá rozsah škodlivé činnosti a namítá, že před zahájením kontroly nebyly zjištěny žádné důkazy ohledně předtěžebního stavu, s nímž by měl být stav následující porovnán. K tomu rovněž namítá, že není zřejmé, jak byly plochy poškozeného území zjištěny, že nebylo doloženo, že veškeré poškození terénu způsobila předmětná těžba, že nebyly doloženy změny vodního režimu, vodní eroze a rozšíření škodlivých činitelů v okolí a že v rozhodnutí absentuje zdůvodnění škodlivých následků.

Lze konstatovat, že námitkami týkajícími se zjištění stavu na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak a jeho dokumentací se zabýval v napadeném rozhodnutí odvolací orgán na str. 5 rozhodnutí, kde mj. konstatoval (v souladu s obsahem správního spisu), že stav tohoto pozemku „byl zdokumentován již v době před kontrolou ČÍŽP, dne 14. 3. 2013 při místním šetření ÚHÚL, kterého se ČÍŽP zúčastnila a dne 29. 11. 2012 při šetření provedeném Městským úřadem Jindřichův Hradec jako orgánem státní správy lesů. ČÍŽP provedla vlastní kontrolu na místě po postoupení případu Městským úřadem Jindřichův Hradec, doručeném ČÍŽP dne 21. 5. 2013. Popis přibližovacích cest rozbitých činností společnosti je popsán v zápise Městského úřadu Jindřichův Hradec ze dne 29. 11. 2012, tj. v době, kdy práce ještě probíhaly. Stav předmětného pozemku byl znám také odbornému lesnímu hospodáři, který ve svém dopise ze dne 26. 11. 2012 upozorňuje vlastníka lesa na to, že dochází k nepřiměřenému poškození lesa a ostatních pozemků. Tvrzení odvolatele o silně rozježděných přibližovacích cestách již před zahájením činnosti společnosti má odvolací orgán za účelové. Následný stav lesního pozemku je dostatečně zjištěn (popsán v protokolu, v odborném posouzení ÚHÚL, zachycen na pořízené fotodokumentaci).“ Takto zjištěný a zdokumentovaný stav předmětného pozemku shledává soud dostatečným, a proto i výtku žalobce, že ke zjištění skutkového stavu nebyl vyslechnut svědek R. V. neshledal soud důvodnou, nýbrž provedení výslechu tohoto

svědka zcela nadbytečným. Sama skutečnost, že ke kontrole ČIŽP došlo dne 10. 6. 2013, tedy přibližně půl roku po naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu nemůže být rozhodující. Z výše uvedeného je zřejmé, že již před tímto datem byla prováděna šetření (ČIŽP či ÚHÚL) mapující situaci na předmětném pozemku.

Lze dodat, že funkci odborného lesního hospodáře v daném případě vykonávají Lesy České republiky, s. p. Z titulu této funkce a jím prováděné činnosti lze důvodně předpokládat, že tomuto subjektu v rámci jím prováděné činnosti musí být stav lesa znám, o čemž mj. svědčí i dopis ze dne 26. 11. 2012, v němž OLH upozorňuje vlastníka, že dochází k nepřiměřenému poškozování lesa i ostatních pozemků.

Ve vztahu k námitce žalobce, že při těžbě dřeva harvestorovým způsobem je narušení terénu nezbytné a standardní, soud poukazuje na ust. § 34 odst. 1 lesního zákona, dle něhož přibližování, uskladnění a odvoz dříví musí být prováděny takovým způsobem, aby nedocházelo k nepřiměřenému poškozování lesa a ostatních pozemků. Je povinností každého povinného subjektu, aby dopravu dřeva zajistil tak, aby nedocházelo k porušování zákona. Argument, že harvestorový způsob těžby vede standardně k narušení terénu, shledal soud proto zcela účelovým. Soud na tomto místě odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvádí, že i za použití těžké techniky existují možnosti, jak škodlivé následky eliminovat či zmírnit. Konkrétně na str. 6 rozhodnutí žalovaný uvádí: „*Společnost mohla při zjištění, že terén je značně podmáčený a dochází k poškození terénu při jí použité technologii, zastavit těžbu a přibližování dřeva do doby příhodnějších klimatických podmínek. Nejednalo se o likvidaci kalamity, ale provádění mýtních a předmýtních úmyslných těžeb, při kterých nehrozilo nebezpečí z prodlení, a snesly tedy odkladu. Dále společnost mohla ihned činit taková opatření, která by vedla k zmírnění dopadu na životní prostředí. Následně po ukončení činnosti mohla ihned přistoupit k technickým opatřením vedoucím k sanaci poškozeného terénu a zasažené vodoteče.*“ S touto správní úvahou se soud plně ztotožňuje. Existují technické možnosti, jak dodržet ustanovení lesního zákona, a proto jakýkoli odkaz na standardní poškozování za použití těžké techniky v daném případě nemůže obstát.

K otázce zjištění holin a poškozeného území soud odkazuje na správní spis, který obsahuje odborné posouzení ÚHÚL ze dne 3. 6. 2013, v němž je podrobně popsáno zaměření obvodu plošně realizované těžby a navazujících porostů po celé ploše nezajištěných. K tomuto posouzení je přiložena lesnická mapa v měřítku 1:25000 zkoumaného území, která obsahuje vyznačení poškozeného území. Součástí spisu jsou i zápisy a podrobná fotodokumentace pořízená ČIŽP z místního šetření dne 14. 3. 2013, z kontroly dne 10. 6. 2013, dne 24. 9. 2013 a při inspekčním šetření dne 31. 10. 2013. Jednoznačné vyznačení těžbou zasažených porostních skupin a plochy s poškozeným půdním krytem je obsaženo v mapách, které jsou přílohou odborného posouzení ÚHÚL, č.j. 88/2013 ze dne 3. 6. 2013, se kterými se měl žalobce v průběhu správního řízení možnost seznámit. Ze všech těchto podkladů je podle soudu dostatečně zřejmé, k jakému poškození lokality v daném případě došlo.

K námitce, že nebylo doloženo, že veškeré poškození terénu způsobila těžba na předmětném pozemku, soud shodně s žalovaným dospěl k závěru, že z listin obsažených ve správním spise nevyplývá, že na lesním pozemku p.č. 2548/2 v k. ú. Kunžak prováděl těžbu jiný subjekt než žalobce, který se řídil pokyny vlastníka pozemku, tedy pana L. K. N., jenž byl současně v postavení jednatele a společníka žalobce. Jak již bylo výše uvedeno, následkem této těžby došlo ke vzniku souvislé holiny o výměře 1,30 ha a tato holina byla zároveň přiřazena k ploše s doposud nezajištěnými kulturami o výměře 0,15 ha (viz odborné

posouzení ÚHUL č.j. 88/2013, ze dne 3. 6. 2013). K poškození terénu nedošlo těžbou, ale při následném přibližování vytěžené dřevní hmoty vyvážecí soupravou.

K námitkám, že nebylo doloženo zadržování vody ve vyježděných kolejích i během suchého období a z toho plynoucí významná změna vodního režimu v území, významná vodní eroze v předmětném území, že nedošlo k rozšíření biotických a abiotických škodlivých činitelů a že v rozhodnutí absentuje zdůvodnění škodlivých následků, soud shodně s žalovaným konstatuje, že „na snímcích pořízených ve dnech 29. 11. 2012, 14. 3. 2013 a 10. 6. 2013 je jasně patrná přítomnost vody ve vyjetých kolejích. Došlo také k rozježdění vodoteče protékající pozemkem, následkem čehož voda namísto původně zarostlým korytem volně odtékala kolejemi. Ve svažitéjších částech tak voda ve vyjetých kolejích nestagnovala, ale proudila. ČIŽP zde při kontrole 10. 6. 2013, tj. půl roku po provedené těžbě, konstatovala, že dochází k významné vodní erozi v dané lokalitě. V protokolu ČIŽP je uvedeno, že byla zjištěna čerstvá polomová hmota 8 stromů v porostu 31 Eb 11 a 8 stromů napadených lýkožroutem smrkovým ve stádiu matečná chodba v porostu 31 Eb 4, z čehož vyplývá, že v době po provedené těžbě došlo k ohrožení zbylých porostů větrem a lýkožroutem smrkovým.“ Takto zdokumentovaný stav dostatečně vypovídá o skutkových okolnostech dané věci. Barevná dokumentace, včetně kontrolních šetření odrážející popis zjištění na místě svědčí jednoznačně o přítomnosti vody ve vyjetých kolejích. Z kontrolního protokolu ze dne 10. 6. 2013 je zřejmé, že v dané lokalitě dochází k významné změně vodního režimu v území a vodní erozi v předmětném území. Navíc byla zjištěna čerstvá polomová hmota 8 stromů a 8 stromů napadených lýkožroutem smrkovým ve stádiu matečná chodba. Soud souhlasí s žalovaným, že z těchto zjištění jednoznačně plyne, že po těžbě došlo k ohrožení zbylých porostů větrem a lýkožroutem smrkovým.

Soud shrnuje, že rozsah škodlivé činnosti byl v daném případě dostatečně zjištěn a popsán, stejně tak bylo jasně zdůvodněno, že došlo ke změně vodního režimu v území, vodní erozi a vytvoření podmínek pro působení škodlivých činitelů. Z těchto důvodů shledal soud výše uvedené námitky nedůvodnými.

B) Námitky týkající se právního posouzení věci:

V prvním a třetím žalobním bodu žalobce namítá, že ve věci byla vedena dvě překrývající se správní řízení, a dále namítá nepřiměřenost lhůty pro seznámení se s kompletními podklady rozhodnutí.

Soud konstatuje, že námitku vedení 2 překrývajících se správních řízení žalobce uplatnil již v rámci odvolacího řízení, a proto žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 7 a 8 rozhodnutí vysvětluje nutnost vedení dvou odlišných správních řízení, která spolu souvisí, neboť se týkají jednání na téže lesním pozemku. Každé z nich však řeší jiná jednání odlišných subjektů; konkrétně správní řízení sp. zn. 1308809 bylo vedeno s panem L. K. N. jednak ve věci uložení pokuty dle § 4 písm. c) zákona o inspekci ve věci skutku ohrožení a poškození životního prostředí v lesích *zadáním a necháním provést těžbu dřeva a lesní dopravu na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak* v měsíci září až listopad 2012 a jednak ve věci uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků dle § 3 odst. 2 zákona o inspekci. Správní řízení sp. zn. 1314941 bylo vedeno ve věci uložení pokuty dle § 4 písm. c)

zákona o inspekci se společností L. Neumüller Gesellschaft m.b.H. & Co. KG. ve věci skutku ohrožení a poškození životního prostředí v lesích *provedením těžby dřeva a lesní dopravy* na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak v měsíci září až listopad 2012.

Soud se ztotožňuje s žalovaným, že v obou správních řízeních byla řešena jiná delikttní jednání dvou odlišných subjektů. Personální či majetkové propojení fyzické a právnické osoby nemůže mít vliv na odpovědnost těchto subjektů. Zatímco v řízení vedeném pod sp. zn. 1308809 byla jednak uložena pokuta fyzické osobě dle § 4 písm. c) zákona o inspekci ve věci skutku ohrožení a poškození životního prostředí v lesích *zadáním a necháním provést* těžbu dřeva a lesní dopravu na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak (v měsíci září až listopad 2012) a jednak bylo uloženo vlastníku pozemku opatření k odstranění zjištěných nedostatků, v právě posuzovaném správním řízení sp. zn. 1314941 byla uložena pokuta právnické osobě (žalobci), která *delikttní činnost v lese prováděla*. Shodnými prvky v obou správních řízeních byla časová stránka a stejná lokalita skutkového děje, nadto i skutečnost specifická pro daný případ, že osoba vlastníka pozemku byla s právnickou osobou, tedy žalobcem, který provedl těžbu dřeva a lesní dopravu na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak personálně a majetkově propojena. Je logické, že za těchto okolností na jednáních s vlastníkem pozemku se řešily i otázky týkající se žalobce. Soud v tomto směru odkazuje na str. 7 poslední odstavec a první odstavec na str. 8 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný podrobně vypořádal s námitkou účasti pana N. a pana V. u jednotlivých jednání s ČIŽP.

Lze rovněž dodat, že se nemůže jednat o totožný skutek, neboť chráněný objekt byl ohrožen a poškozen dvěma různými jednáními odlišných subjektů, tj. fyzickou osobou jako vlastníkem lesního pozemku a zadavatelem prací a právnickou osobou, tedy společností L. Neumüller Gesellschaft m.b.H. & Co. KG, jako konkrétním subjektem, který těžbu provedl.

K námitce poukazující na nepřítomnost tlumočníka u jednání s žalobcem soud konstatuje, že o právu na tlumočníka byl žalobce poučen v příloze k „Oznámení o zahájení správního řízení“ pod 3. bodem. Pan L. K. N. jednající jménem žalobce v řízení před prvoinstančním orgánem neprohlásil, že jazyk neovládá. Měl-li jednatel žalobce za to, že nerozumí úkonům prováděným v rámci správního řízení, nic mu nebránilo tuto skutečnost inspekci sdělit, popř. si tlumočníka obstarat. Z protokolu o ústním jednání ze dne 5. 8. 2013 vyplývá, že pan L. K. N. se k dané věci vyjádřil, s obsahem protokolu byl seznámen a protokol podepsal. Podle soudu z uvedeného nelze dovodit, že byl kvůli nepřítomnosti tlumočníka jakkoli zkrácen na svých právech.

K námitce žalobce, že pracovník ČIŽP sdělil, že pokud bude provedena náprava závadného stavu a uhrazena pokuta uložená fyzické osobě, nebude právnické osobě udělena pokuta, soud uvádí, že takový příslib nemůže být zákonným důvodem pro zastavení správního řízení prvoinstančním orgánem. Lze dodat, že z prvostupňového rozhodnutí na str. 6 vyplývá, že při stanovení výše pokuty bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že žalobce se snažil aktivně vzniklý stav řešit a na své náklady realizoval asanaci poškozeného původního krytu a poškozené vodoteče.

Ohledně námitek týkající se přítomnosti a zastupování žalobce panem R. V. u ústních jednání, soud ověřil, že ze správního spisu nevyplývá, že jmenovaný jednal jménem žalobce. Správní spis neobsahuje žádnou plnou moc, jenž by o zastoupení žalobce jiným subjektem svědčila. Vzhledem k tomu, že se pan L. K. N. dostavoval na ústní jednání v přítomnosti pana V., projevil tím svou vůli, aby pan R. V. byl jednání přítomen. Jménem žalobce však vystupoval pan L. K. N. jako jednatel, a proto nebylo povinností správních orgánů zjišťovat vztah pana R. V. vůči společnosti žalobce.

Žalobce dále namítá, že 15denní lhůta pro seznámení se s kompletními podklady rozhodnutí je nepřiměřeně krátká. K námitce tohoto obsahu soud uvádí, že na této lhůtě neshledává nic nepřiměřeného. Navíc sám žalobce nikterak nespecifikuje, jak mohl být touto lhůtou zkrácen na svých právech. Soud upozorňuje, že podle § 39 odst. 2 správního řádu může správní orgán na žádost účastníka lhůtu prodloužit. Ze správního spisu je však zřejmé, že tohoto práva žalobce nevyužil.

Soud v rámci správního řízení neshledal žádné žalobcem namítané pochybení, a proto první i třetí žalobní bod považuje za nedůvodný.

Ve druhém a pátém žalobním bodu žalobce namítá, že nebyly splněny předpoklady v ust. § 4 c) zákona o inspekci, protože žalobce pouze plnil pokyny OLH, nebylo prokázáno zaviněné jednání žalobce spočívající ve vytvoření podmínek pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů. Těžbu zadával a řídil pan L. K. N., vlastník lesa, který byl za své jednání postižen již zaplacenou pokutou.

Z ust. § 4 písm. c) zákona o inspekci vyplývá, že inspekce uloží pokutu osobám, které svým jednáním nebo opomenutím ohrozí nebo poškodí životní prostředí v lesích tím, že vlastním zaviněním vytvoří podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů.

Zavinění je znakem subjektivní stránky skutkové podstaty deliktu. Představuje vnitřní vztah jednatelů k jeho vlastnímu protiprávnímu jednání a k jeho výsledku. Zavinění podle § 4 písm. c) zákona o ČIŽP může být jak úmyslné, tak nedbalostní. Ohrožením životního prostředí je již samo vytvoření podmínek, ve kterých škodliví činitelé mohou působit.

S ohledem na zjištěný skutkový stav soud dospěl k dílčímu závěru, že v daném případě bylo zavinění žalobce dostatečně prokázáno, a to minimálně ve formě nedbalosti. Žalobce jako právnická osoba, která se profesionálně zabývá těžbou dřeva v lese a která disponuje kvalifikovaným odborným personálem, si musel být vědom všech svých povinností, které vyplývají z lesního zákona. Pravidla pro těžbu dřeva upravuje ust. 33 odst. 5 lesního zákona, dle něhož osoby zajišťující těžební práce jsou povinny je provádět takovým způsobem, aby se minimalizovaly negativní dopady na lesní ekosystém v daném prostředí. Pokud jde o dopravu v lese, soud poukazuje na ust. § 34 odst. 1 lesního zákona, v němž je stanoveno, že přibližování, uskladnění a odvoz dříví se musí provádět takovým způsobem, aby nedocházelo k nepřiměřenému poškozování lesa a ostatních pozemků. Podle § 20 odst. 1 písm. m) lesního zákona je v lesích zakázáno narušovat vodní režim a hrabat stelivo.

V daném případě ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že to byl právě žalobce jakožto právnická osoba, která svým jednáním způsobila ohrožení a poškození životního prostředí v lesích, jelikož vlastním zaviněním vytvořila podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů (dřevokazných hub, hmyzích škůdců, bořivých větrů, vodní eroze). Při přibližování dříví byl nepřiměřeně poškozen půdní povrch a těžbou byla vytvořena rozsáhlá holina navazující na plochu s doposud nezajištěnými kulturami. Tato uvedená porušení lesního zákona byla ve správním řízení spolehlivě zjištěna a není ani žalobcem zpochybňováno, že právě žalobce je osobou, která dotčenou těžbu dřeva prováděla. Ačkoliv žalobce byl povinen dodržet limity dané vyrozuměním o těžbě dřeva, které předložil Městskému úřadu Jindřichův Hradec, včetně vyjádření OLH s přílohou, v níž bylo zakresleno 7 oddělených sečí, tuto povinnost nedodržel, na místě samém se řídil pokyny tehdejšího

vlastníka pozemku pana L. K. N.. Žalobce je tedy tím subjektem, kterému porušením ust. § 4 písm. c) zákona o inspekci vznikla odpovědnost za delikt ní jednání.

Dle soudu je z rozhodnutí zcela zřejmé, že poškození daného prostoru spočívá v narušení povrchu přibližovacích cest tím, že došlo k prohloubení těchto tras, na kterých vznikly hluboké koleje, ve kterých zůstává stát voda po deštích. Pokud voda odtéká z těchto cest, neodtéká rovnoměrně, ale pouze tam, kde to vyjeté koleje umožňují. Tím dochází k tomu, že lesní porost není zásobován vodou rovnoměrně, jak by tomu bylo v případě, že by v přibližovacích cestách nebyly vyhloubeny hluboké koleje, které vznikly používáním strojů při těžbě.

Obranu žalobce spočívající v poukazu na skutečnost, že těžbu zadával a řídil pan L. K. N., jenž byl již za své jednání postižen pokutou, kterou zaplatil, nemohl soud shledat úspěšnou. Skutečnost, že fyzická osoba, která nařídila provést žalobci předmětnou těžbu, v důsledku jejíž realizace žalobcem došlo k ohrožení a poškození životního prostředí v lesích, již jemu uloženou pokutu zaplatila, nemůže mít vliv na naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu žalobcem. Jinými slovy zaplacení pokuty osobou, která byla k zaplacení pokuty povinna z titulu rozhodnutí ČIŽP vydaného v samostatně vedeném *správním řízení pod sp. zn. 1308809*, nemůže mít vliv na naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu žalobcem. Lze dodat, že sama tato skutečnost je pro rozhodnutí v dané věci irelevantní. Uvedené nic nemění na skutečnosti, že činností žalobce došlo k vytvoření podmínek pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů, že předmětná těžba byla realizována takovým způsobem, že došlo k propojení jednotlivých navržených sečí a ke vzniku rozsáhlé souvislé holiny.

K námitce, že žalobce pouze plnil pokyny OLH, soud odkazuje na již uvedené na str. 11 a 12 tohoto rozsudku, kde se s touto námitkou vypořádal v rámci námitek obsažených v prvním žalobním bodu.

Soud nedospěl ani k závěru, že v daném případě došlo k dvojímu postižení majetku jedné a téže osoby, když byla zaplacená pokuta panem L. K. N. jakožto fyzickou osobou, která je současně jediným společníkem žalobce.

V dané věci byla fyzická osoba pokutována za odlišný skutek, než za který byla pokutována osoba právnická. Soud souhlasí s žalovaným, že v daném případě byly pokutovány dvě osoby za dva různé skutky. Personální a majetkové propojení v daném případě nemá vliv na odpovědnost obou těchto subjektů a jde spíše o shodu okolností, neboť bylo pouze na vůli fyzické osoby, tedy vlastníka lesa, se kterou fyzickou či právnickou osobou uzavře kontrakt o provedení předmětné těžby dřeva. Skutečnost, že fyzická osoba je zároveň jediným společníkem žalobce, je právě důsledkem volby fyzické osoby, která svou volbou určila konkrétní právnickou osobu, tedy žalobce, jenž provedl dle jejího pokynu těžbu takovým způsobem, že svým jednáním vytvořil podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů. Tvrzená skutečnost (dvojí postižení majetku jedné a téže osoby) nemá žádný vliv na otázku posuzování zavinění obou osob a na stanovení pokuty. Pokuta by byla stanovena i v případě, pokud by (byť jediným) společníkem žalobce byla osoba odlišná od pokutované fyzické osoby.

Soud shrnuje, že zavinění žalobce bylo v dané věci zjištěno v dostatečné míře a v napadeném rozhodnutí bylo řádně odůvodněno. Druhý a pátý žalobní bod proto shledal nedůvodným.

Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce brojí proti výši pokuty, která byla podle jeho názoru stanovena pouze na základě zjištění inspektora ČIŽP, avšak daná věc dle žalobce vyžadovala vyjádření znalce. Rozsah ohrožení životního prostředí je popsán vágně, a proto jde o nedostatečný podklad pro stanovení výše pokuty. K tomu žalobce dodává, že nebyla dostatečně zohledněna náprava závadného stavu, výnos z prodeje vytěžené dřevní hmoty a ani zaplacení pokuty uložené panu L. K. N. jakožto fyzické osobě.

Podle § 4 písm. c) zákona o inspekci inspekce uloží za poškození či ohrožení životního prostředí v lesích pokutu až do výše 5 000 000 Kč.

Podle § 5 odst. 1 zákona o inspekci při určení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta 150 000 Kč, což je pokuta pohybující se při dolní hranici sazby. ČIŽP v rozhodnutí jednoznačně označila skutečnosti, které při stanovení výše pokuty byly vzaty v úvahu: *závažnost poškození životního prostředí* spočívá ve vzniku holiny na ploše nejméně 1,45 ha, což je již plochou významnou, k poškození půdního krytu došlo na ploše 0,37 ha při hloubce kolejí od 0,25 do 1,20 m, došlo i k poškození vodoteče v délce 200 m a k poškození 5 stromů. Ohledně *doby protiprávního jednání* vzala ČIŽP v úvahu, že poškození půdního krytu a vodoteče trvalo až do asanace v říjnu 2013, doba protiprávního jednání byla sice krátká, ale bude mít dlouhodobé následky, přičemž *následky* poškozeného půdního krytu a vodoteče byly sice napraveny, avšak v případě holiny je nutná obnova lesního pozemku. Poškozené stromy byly již odvezeny novým vlastníkem. Zároveň ČIŽP zohlednila i omezování funkcí lesa, neboť bylo významně omezeno plnění veřejně prospěšných funkcí lesa nad rámec povolený lesním zákonem. ČIŽP také uvedla, že stanovení výše pokuty bylo vedeno principem, podle něhož by se protiprávní jednání nemělo vyplácet, a proto musí pokuta splnit svou represivní i preventivní funkci. ČIŽP přihlédla i k vstřícnosti žalobce spočívající v realizaci asanace poškozeného půdního krytu a poškozené vodoteče, a proto uložila pokutu při dolní hranici sazby. Lze dodat, že v daném případě byla uložena pokuta jak za ohrožení, tak za poškození životního prostředí. Následkem provedené těžby vznikla na předmětném pozemku v nadlimitním rozsahu holina, která ohrožuje životní prostředí v dané lokalitě a současně v důsledku těžby došlo k poškození životního prostředí, které konkrétně spočívá např. v poškození půdního krytu, poškození vodoteče, rozježdění jejího koryta, poškození stromů odřením.

Podle soudu ČIŽP dostatečně srozumitelně objasnila, k jak významnému porušení životního prostředí došlo, což odůvodňuje výši pokuty, která není jen symbolická, ale měla by působit jak represivně, tak preventivně. ČIŽP stanovila pokutu při spodní hranici možné výše pokuty, neboť vzala ve zřetel i *polehčující okolnosti* dané věci spočívající ve vstřícném chování žalobce odrážející jeho snahu asanovat poškozený půdní kryt a vodoteč.

K námitce vágně popsaného rozsahu ohrožení a poškození životního prostředí v lese soud uvádí, že rozsah a charakter způsobených škod na lesním pozemku parc. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak je dostatečně zachycen na řadě fotografií z jednotlivých inspekčních šetření oblastního inspektorátu ČIŽP, zejména je třeba odkázat na protokol o kontrolním zjištění ze dne 10. 6. 2013, č. j. ČIŽP/42/OOL/1301805.003/13/CJV, významným je i odborné posouzení ÚHÚL, č. j. 88/2013, ze dne 3. 6. 2013, ve kterých je podrobně popsán skutkový

stav zaznamenaný ČÍŽP a ÚHÚL. V prvostupňovém rozhodnutí inspekce adekvátně popsala, která ustanovení lesního zákona představují přípustnou míru dotčení lesa prováděnou hospodářskou činností, i důvody, pro které s nimi byla činnost žalobce v rozporu (str. 4 a 5 prvostupňového rozhodnutí), jinými slovy v rozhodnutí nechybí ani odborně zhodnocení ČÍŽP v jaké míře předmětné delikt ní jednání představuje ohrožení a poškození životního prostředí. Soud nemá pochybnosti o odborných závěrech učiněných prvostupňovým správním orgánem. Je tomu tak nejen proto, že u České inspekce životního prostředí lze důvodně předpokládat odborné personální vybavení v otázkách ochrany životního prostředí (byla zřízena mj. i k ochraně životního prostředí v lesích), ale i proto, že úvahy a závěry odborného posouzení jsou logické a adekvátně navazují na zjištěný skutkový stav. I s ohledem na tuto skutečnost soud nepřistoupil k zadání znaleckého posudku.

Námítku, že nebyla dostatečně zohledněna náprava závadného stavu a vstřícné jednání, vyvrací odůvodnění výše pokuty na str. 5 prvostupňového rozhodnutí.

Ohledně námítky žalobce, že ČÍŽP nezjišťovala výnos z prodeje dřeva, soud poukazuje na § 5 odst. 1 zákona o inspekci, dle něhož při určení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. Tato kritéria ČÍŽP posoudila. Zjišťování výnosu z prodeje dřeva však není obligatorním zákonným kritériem, ke kterému by byla povinna ČÍŽP přihlížet. Protože však výčet kritérií je demonstrativní, lze přihlídnout i k jiným kritériím. Určení přesné výše zisku není tedy zásadní a je věcí správního orgánu, zda v konkrétním případě shledá toto kritérium natolik významné, že jej zařadí do skutečností, které při stanovení konkrétní výše pokuty zohlední. Pokud se v dané věci správní orgán touto otázkou nezabýval, nelze mu proto tuto skutečnost úspěšně vytýkat. V obecné rovině lze uvést, že v daném případě lze důvodně předpokládat, že těžba dřeva byla provedena za účelem dosažení zisku žalobcem, o čemž svědčí i žalobní tvrzení, že ekonomický aspekt by měl být zohledněn při rozhodování o uložení pokuty. Žalobce však blíže ekonomický dopad pokuty na jeho majetkové poměry nerozvíjí a ani netvrdí, že by pokuta ve výši 150 000 Kč měla pro něho zásadní ekonomický dopad.

Námítku žalobce, podle níž měl správní orgán zastavit těžbu dřeva, měl-li dostatečné informace o porušení zákona, shledal soud irelevantní, vymykající se předmětu řízení.

Městský soud v Praze dospěl v daném případě k závěru, že pokuta ve výši 150 000 Kč není pokutou nepřiměřenou, nýbrž její výše odpovídá danému porušení zákona i zákonnému rozpětí stanovenému v ust. § 4 písm. c) zákona o inspekci v rozmezí od 0 Kč do 5 000 000 Kč. Nelze přehlédnout ani preventivní funkci pokuty, kdy výši pokuty je třeba vyměřit s ohledem na veškeré okolnosti případu, a to ve výši takové, aby její výše odradila pachatele od dalšího páčání správních deliktů a vedla k jeho nápravě.

Byť žalobce uvádí, že výše pokuty je neadekvátní skutečnému narušení životního prostředí a tvrdí, že rozsah poškozených částí lesního pozemku byl marginální, rozsah holiny nevýznamně překračuje 1 ha, soud tomuto tvrzení nemůže přisvědčit. Soud pro stručnost odkazuje na správní úvahu žalovaného uvedenou k této námitce již v napadeném rozhodnutí, a sice že „*důvodem zákonného omezení velikosti holiny způsobené mýtní úmyslnou těžbou je skutečnost, že rozsáhlé holiny jsou následně obtížněji zalesnitelné a jejich provedením dochází k ohrožení okolních lesních porostů. Aby mělo omezení velikosti a šíře holé seče smysl, je stanoven i zákaz přiřazování dalších holých sečí k nezajištěným porostům. Překročení stanovené velikosti holiny o 30 % nelze považovat za nevýznamné. Rozsah*

poškození půdního krytu na ploše 0,37 ha, včetně poškození vodoteče rozježděním v délce 200 m, není v žádném případě marginální, ale významný. “

Bagatelizace ohrožení a poškození životního prostředí v daném případě není na místě.

Závěrem soud uzavírá, že žalobce se dopustil ohrožení a poškození životního prostředí, svým jednáním porušil limity dané jak ve vyrozumění OLH ze dne 31. 7. 2012, tak v ustanoveních lesního zákona (jak bylo již bylo uvedeno výše) a na lesním pozemku p. č. 2548/2 v k. ú. Kunžak způsobil vznik rozsáhlé holiny, svým jednáním ohrozil a poškodil les odřením 5 stromů smrku (s reálným rizikem infekce dřevokaznými houbami), snížením stability podmáčených porostů vůči větru a sněhu, oslabením odolnosti těchto porostů vůči škodlivému působení kůrovců, nebezpečím vodní eroze, snížením rekreační funkce lesa.

Poněvadž Městský soud v Praze shledal všechny námitky žalobce nedůvodnými a neshledal ani vadu, pro níž by měl napadené rozhodnutí zrušit bez návrhu, žalobu jako celek zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., neboť není důvodná.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovanému správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, nevznikly žádné náklady, které by převyšovaly náklady jeho běžné úřední činnosti, proto mu jejich náhradu soud nepřiznal. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto na náhradu nákladů řízení nemá právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. října 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.